



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α1 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604576

Fax : 213 1604567

Καλλιθέα, 30-09-2020

Αριθμός Απόφασης: 2118

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α'69).

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β722-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440/Τ. Β727-04-2017).

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), καθώς και της υπ' αριθμ. Α 1122/2020 Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2088/31-05-2020).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ.1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με αριθμό πρωτοκόλλου/27-01-2020 ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός αρ., και την με αριθμό πρωτοκόλλου/27-01-2020, της συζύγου του του με ΑΦΜ κατοίκου οδός αρ. κατά των κάτωθι περιγραφόμενων σε πίνακα πράξεων της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.:

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ							
A/A	Αριθμός πράξης	Ημ/νία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου ή προστίμου	Οικονομικό/ Φορολογικό έτος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ	ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗ ΚΕ
1				ΕΙΣΟΔΗΜΑ	2014	17.826,39 €	17.826,39 €
2				ΕΙΣΟΔΗΜΑ	2014	16.499,57	16.499,57
ΣΥΝΟΛΟ						€	34.325,96€

και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5 Τis ανωτέρω περιγραφόμενες πράξεις της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. των οποίων ζητείται η ακύρωση

6.Τis απόψεις του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.-

7.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί των με αριθμό πρωτ./2020 και/2020 ενδικοφανών προσφυγών του του, με ΑΦΜ, και της συζύγου του του, με ΑΦΜ οι οποίες κατατέθηκαν εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στους σχετικούς φακέλους εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων των ενδικοφανών προσφυγών, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ'αρ...../2019 **Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014** (χρήση από 1/01/2013 έως 31/12/2013), της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. διαπιστώθηκε στους προσφεύγοντες, διαφορά φορολογητέας ύλης ποσού 11.245,07 € για τον προσφεύγοντα και 20.745,07 € για την προσφεύγουσα και τους καταλογίστηκε διαφορά φόρου εισοδήματος συνολικού ποσού 8.317,44 €, πλέον 8.530,37 € πρόσθετοι φόροι άρθρου 58 και τόκοι άρθρου 53 του ΚΦΔ, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης 978,38 €, ήτοι συνολικό ποσό 17.826,39 €.

Με την υπ'αρ...../2019 **Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2014**, της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. διαπιστώθηκε στους προσφεύγοντες, διαφορά φορολογητέας ύλης ποσού 4.425,00 € για τον προσφεύγοντα και ποσού 25.395,66 € για την προσφεύγουσα και τους καταλογίστηκε διαφορά φόρου εισοδήματος ποσού 9.840,82 €, πλέον 4.920,41 € πρόσθετοι φόροι άρθρου 58 και τόκοι άρθρου 53 του ΚΦΔ, πλέον 1.738,35 €, ειδική εισφορά αλληλεγγύης, ήτοι συνολικό ποσό 16.499,57 €.

Οι ως άνω διαφορές φόρου, εισφοράς αλληλεγγύης και προστίμου, προέκυψαν κατόπιν διενεργηθέντων ελέγχων φορολογίας εισοδήματος, δυνάμει των εντολών ελέγχου της

Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., με αριθμό/...../2018 (για τον προσφεύγοντα και για τις χρήσεις 2013-2015) και με αριθμό/...../2019 (για την προσφεύγουσα και για τις χρήσεις 2014-2015).

Από το άνοιγμα των τραπεζικών λογαριασμών των προσφευγόντων (που τηρούν είτε ως δικαιούχοι είτε ως συνδικαιούχοι), προέκυψαν αναιτιολόγητες καταθέσεις, οι οποίες από τον έλεγχο κρίθηκαν ότι αποτελούν προσαύξηση περιουσίας του άρθρου 48 § 3 του Ν. 2238/1994, για το οικονομικό έτος 2014 και του άρθρου 21 παρ. 4 ν.4172/2013 για το φορολογικό έτος 2014.

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 48 ΠΑΡ. 3 ν.2238/1994 & ΑΡΘ.21 ν.4172/2014		
ΧΡΗΣΗ	ΤΕΛΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΣ	
		
ΧΡΗΣΗ 2013	11.245,07	20.745,07
ΧΡΗΣΗ 2014	4.425,00	25.395,66
ΣΥΝΟΛΟ	15.670,07	46.140,73

Για όσες από τις παραπάνω αδικαιολόγητες πιστώσεις προκύπτουν από κοινούς λογαριασμούς, ο επιμερισμός έγινε εξ ημισείας μεταξύ των προσφευγόντων.

Οι προσφεύγοντες με τις υπό κρίση ενδικοφανείς προσφυγές τους ζητούν την ακύρωση των ανωτέρω πράξεων ισχυριζόμενοι τα εξής:

1^{ος} Λόγος Προσφυγής: Οι προσβαλλόμενες πράξεις στο σύνολο τους, όσο και η από 27-12-2019 έκθεση ελέγχου, επί της οποίας ερείδονται είναι ανυπόστατες ή άλλως έχουν εκδοθεί κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας.

2^{ος} Λόγος Προσφυγής: Εσφαλμένη ερμηνεία κι εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 48 παρ.3 του Ν. 2238/1994 για την α' προσβαλλόμενη και 21 παρ.4 του ν. 4172/2013, ως προς την β' προσβαλλόμενη, εσφαλμένη εκτίμηση των προσκομισθέντων παραστατικών και πραγματικών στοιχείων, άλλως μη νόμιμη αιτιολογία. Τούτο διότι: α) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ως άνω διατάξεων, αφού ο έλεγχος δεν αποδεικνύει ότι πρόκειται για «πρωτογενείς» καταθέσεις χρηματικών ποσών β) αντιθέτως προσκομίσαμε τα στοιχεία εκείνα, που αποδεικνύουν ότι πρόκειται για επανακατάθεση ήδη αναληφθέντων χρημάτων, γ) η αιτιολογία του ελέγχου για την απόρριψη των ισχυρισμών μας και το χαρακτηρισμό των καταθέσεων ως «πρωτογενών», είναι μη νόμιμη, ανεπαρκής κι αόριστη. δ) κάποιες εκ των καταλογιζόμενων σε βάρος μου καταθέσεων, ως αδικαιολόγητη προσαύξηση εισοδήματος (πχ ύψους 500 ευρώ, 750 ευρώ) συνιστούν πολύ μικρά ποσά, τα οποία δικαιολογούνται απολύτως από την καθημερινότητα και τα ποσά που νομίμως κινούνται στους τραπεζικούς μου λογαριασμούς ενόψει της εν γένει οικονομικής μου κατάστασης και δεν έπρεπε καν να εκτιμηθούν ως τέτοια από τον έλεγχο (ΔΕΔ1180/2018)

3^{ος} Λόγος Προσφυγής: Σε κάθε περίπτωση, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, θέτω στην κρίση Σας τα ακόλουθα ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ και παρακαλώ, όπως κληθώ ενώπιον Σας, προκειμένου

για την υποστήριξη των προβαλλόμενων ενώπιον Σας ισχυρισμών μου:

Ως προς τον καταλογισμό της προσαύξησης περιουσίας

Επειδή, στους προσφεύγοντες καταλογίστηκε προσαύξηση περιουσίας λόγω μη αιτιολόγησης πιστώσεων στην χρήση 2013 συνολικού ποσού 31.990,14 € (11.245,07 € για τον προσφεύγοντα και 20.745,07 € για την προσφεύγουσα) και στην χρήση 2014 συνολικού ποσού 29.820,66 € (4.425,00 για τον προσφεύγοντα και 25.395,66 € για την προσφεύγουσα). Οι υπό κρίση πιστώσεις είναι οι ακόλουθες:

A/A	REC ID	Σχετιζόμεν ο/α ΑΦΜ	Επωνυμ ία Target Π.Ι.	Αριθμός Λογαριασμού	Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Κωδικού Συναλλαγής Τραπέζης	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Ευρώ- Πίστωση	ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΗ ΤΕΟ ΠΟΣΟ	ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΠΟΣΟ
13	713 1				12/4/2013	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ		9.900,00	3.745,07	3.745,07
16	713 8				18/4/2013	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ		10.000,0 0	5.000,00	5.000,00
18	720 0				27/5/2013	Κατάθεση/ανάλ ηψη σε λογαριασμό	Κατάθεση/ανά ληψη σε λογαριασμό	5.000,00	2.500,00	2.500,00
20	726 3				20/6/2013	ΚΤΘ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		3.000,00	0	3.000,00
22	737 4				18/7/2013	ΚΑΤΑΘΕΣΗ		3.000,00	0	3.000,00
23	737 5				18/7/2013	ΚΤΘ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		3.000,00	0	3.000,00
31	767 0				18/12/2013	ΚΤΘ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		500	0	500
ΣΥΝΟΛΟ ΧΡΗΣΗΣ 2013									11.245,07	20.745,07
36	775 0				10/1/2014	ΚΤΘ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		1.600,00	0	1.600,00
37	775 3				13/1/2014	ΚΤΘ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		1.500,00	0	1.500,00
41	789 1				21/3/2014	ΚΤΘ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		750	0	750
42	792 3				10/4/2014	ΚΤΘ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		5.000,00	0	5.000,00

45	805 8				23/6/2014	ΚΤΟ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		2.220,66	0	2.220,66
48	814 5				21/7/2014	ΚΤΟ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		4.900,00	0	4.900,00
51	824 7				25/9/2014	Κατάθεση/ανά ληψη σε λογαριασμό	Κατάθεση/ανά ληψη σε λογαριασμό	3.850,00	1.925,00	1.925,00
52	829 2				24/10/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ		5.000,00	2.500,00	2.500,00
53	837 1				12/12/2014	ΚΤΟ ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤ ΩΝ		5.000,00	0	5.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΧΡΗΣΗΣ 2014									4.425,00	25.395,66

Επειδή, οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν ότι οι ανωτέρω πιστώσεις έγιναν από την δεύτερη εξ' αυτών η οποία είναι δικαιούχος σε όλους τους αντίστοιχους λογαριασμούς, στο διάστημα από 03/01/2013 έως 12/12/2014 και αποτελούν επανακαταθέσεις μετρητών μετά από δύο αναλήψεις από την ίδια, ποσού 50.000,00 ευρώ στις 05/4/2011 και ποσού 50.000,00 ευρώ στις 18/10/2011, συνολικά 100.000,00 ευρώ από τον λογαριασμό της στην Στις αναλήψεις αυτές είχε προβεί στα πλαίσια της σύνεσης, λόγω της υφιστάμενης κρίσης και της δυσπιστίας και ανασφάλειας ως προς την αξιοπιστία, σταθερότητα και φερεγγυότητα του τραπεζικού συστήματος, και στη συνέχεια, ανάλογα με τις ανάγκες που προέκυψαν, προέβη τμηματικά στις εν λόγω καταθέσεις στο διάστημα από 03/01/2013 έως 12/12/2014.

Επειδή, η φορολογική αρχή, λαμβάνοντας υπόψη κατάσταση με αναλήψεις χρονικού διαστήματος από 18/10/2011 έως 10/09/2012 που είχε συνταχθεί από την φορολογική αρχή συνεπεία ελέγχου που πραγματοποιήθηκε στον πρώτο εκ των προσφευγόντων (αρ. εντ...../...../2016), στην χρήση 2012 και από την οποία προκύπτει ότι το υπόλοιπο ποσό από αναλήψεις της ανωτέρω περιόδου που δεν χρησιμοποιήθηκε για να αιτιολογήσει τις ελεγχόμενες πιστώσεις του τότε ελέγχου, ανέρχεται στο ποσό των 19.035,85 €, έκανε δεκτές πιστώσεις μέχρι του ποσού αυτού, ενώ περαιτέρω δεν έλαβε υπόψη την ανάληψη ποσού 50.000,00 € στις 18/10/2011 καθώς αυτή είχε συμπεριληφθεί στην ανωτέρω κατάσταση, αλλά ούτε την ανάληψη ποσού 50.000,00 € στις 05/4/2011. Απέρριψε δε τους ισχυρισμούς των προσφευγόντων με την εξής αιτιολογία:

«1.το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τις αναλήψεις είναι πολύ μεγάλο και συγκεκριμένα από 20 έως 42 μήνες και η αιτιολογία ότι οι αναλήψεις αυτές πραγματοποιήθηκαν λόγω της υφιστάμενης κρίσης και της δυσπιστίας του τραπεζικού συστήματος δεν ευσταθεί διότι τα έτη

2013 και 2014 υπήρχε μεγαλύτερη κρίση και δυσπιστία στο τραπεζικό σύστημα.

2. Δεδομένου του μεγάλου χρονικού διαστήματος που μεσολαβεί μεταξύ των αναλήψεων και των επανακαταθέσεων που επικαλείται ο ελεγχόμενος και δεδομένου του ύψους του πόσου, το οποίο θεωρείται μικρό σε σχέση με τα οικονομικά δεδομένα του ελεγχόμενου, ο έλεγχος κρίνει ότι οι συγκεκριμένες αναλήψεις που επικαλείται ο ελεγχόμενος αναλώθηκαν για την κάλυψη δαπανών διαβίωσης προσωπικών, οικογενειακών και επαγγελματικών που διενεργήθηκαν κατά το μεσοδιάστημα αυτό, όπως προκύπτει και από τις υποβληθείσες δηλώσεις και δεν επανακατατέθηκαν.

3. Δεν προσκομίστηκε ανάλυση λογαριασμού που να προκύπτει η ροή του χρήματος (επανακατάθεση σε άλλη ημερομηνία)

4. Οι χρεώσεις που επικαλείται ο ελεγχόμενος ανάγονται σε παραγεγραμμένη και μη ελεγχόμενη χρήση (2011) Κατά συνέπεια δεν προκύπτει η πηγή και η αιτία προέλευσης του ποσού ούτε ότι αυτό έχει φορολογηθεί ή απαλλάσσεται του φόρου.

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι:

«α) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ως άνω διατάξεων, αφού ο έλεγχος δεν αποδεικνύει ότι πρόκειται για «πρωτογενείς» καταθέσεις χρηματικών ποσών

β) αντιθέτως προσκομίσουμε τα στοιχεία εκείνα, που αποδεικνύουν ότι πρόκειται για επανακατάθεση ήδη αναληφθέντων χρημάτων,

γ) η αιτιολογία του ελέγχου για την απόρριψη των ισχυρισμών μας και το χαρακτηρισμό των καταθέσεων ως «πρωτογενών», είναι μη νόμιμη, ανεπαρκής κι αόριστη.

δ) κάποιες εκ των καταλογιζόμενων σε βάρος μου καταθέσεων, ως αδικαιολόγητη προσαύξηση εισοδήματος (πχ ύψους 500 ευρώ, 750 ευρώ) συνιστούν πολύ μικρά ποσά, τα οποία δικαιολογούνται απολύτως από την καθημερινότητα και τα ποσά που νομίμως κινούνται στους τραπεζικούς μου λογαριασμούς ενόψει της εν γένει οικονομικής μου κατάστασης και δεν έπρεπε καν να εκτιμηθούν ως τέτοια από τον έλεγχο (ΔΕΔ1180/2018).».

.....Όπως αναλυτικά εκθέτω στο υπόμνημα μου, σε απάντηση του σημειώματος διαπιστώσεων, για όλες τις παραπάνω καταθέσεις, προσκόμισα αντίγραφα των σχετικών καταθετηρίων και όλες αφορούν καταθέσεις μετρητών που έγιναν από εμένα και κανέναν τρίτο. Αφορούν δηλαδή σε δικά μου χρήματα, νομίμως δηλωθέντα και φορολογηθέντα. Οι καταθέσεις αυτές, όπως εξαρχής ανέφερα και απόδειξα, αφορούν επανακαταθέσεις χρηματικών ποσών αναληφθέντων προγενέστερα, που φυλάχθηκαν ως μετρητά, λόγω και της τότε υφιστάμενης κρίσης και της δυσπιστίας και ανασφάλειας ως προς την αξιοπιστία, σταθερότητα και φερεγγυότητα του τραπεζικού συστήματος. Για την απόδειξη του ισχυρισμού μου, υπέβαλα συναφώς τα αποδεικτικά Τραπεζής για αναλήψεις ποσού 50.000 ευρώ στις 05/4/2011 και ποσού 50.000 ευρώ στις 18/10/2011, συνολικά 100.000 ευρώ από τον λογαριασμό μου, του οποίου τυγχάνω πρώτη δικαιούχος από κοινού με τα παιδιά μου (.....) που διατηρώ στην, τα οποία επαναπροσκομίζω ως σχετικά

έγγραφα και ενώπιόν Σας.

1.1 Ο έλεγχος όμως, δεν αποδέχθηκε τις συγκεκριμένες προγενέστερες αναλήψεις χωρίς να παρέχει, ως έχει υποχρέωση, σύμφωνα με το άρθρο 64 του Ν. 4174/2013, σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για την νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και προσδιορισμού ελέγχου.

Απέρριψε τα δικαιολογητικά αυτά, με την ακόλουθη πανομοιότυπη για όλες τις καταθέσεις, αιτιολογία, αναφερόμενος στον ως άνω ισχυρισμό μου: «ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΕΚΤΟ: 1. Το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τις αναλήψεις, είναι πολύ μεγάλο και συγκεκριμένα από 20 έως 42 μήνες και η αιτιολογία ότι οι αναλήψεις αυτές πραγματοποιήθηκαν λόγω της υφιστάμενης κρίσης και της δυσπιστίας του τραπεζικού συστήματος δεν ευσταθεί, διότι τα έτη 2013 και 2014 υπήρχε μεγαλύτερη κρίση και δυσπιστία στο τραπεζικό σύστημα. 2. Δεδομένου του μεγάλου χρονικού διαστήματος που μεσολαβεί μεταξύ των αναλήψεων και των επανακαταθέσεων που επικαλείται ο ελεγχόμενος και δεδομένου του ύψους τον ποσού, το οποίο θεωρείται μικρό σε σχέση με τα οικονομικά δεδομένα του ελεγχόμενου, ο έλεγχος κρίνει ότι οι συγκεκριμένες αναλήψεις που επικαλείται ο ελεγχόμενος αναλώθηκαν για την κάλυψη δαπανών διαβίωσης προσωπικών, οικογενειακών και επαγγελματικών, που διενεργήθηκαν κατά το μεσοδιάστημα αυτό, όπως προκύπτει και από τις υποβληθείσες δηλώσεις και δεν επανακατατέθηκαν. 3. Δεν προσκομίστηκε ανάλυση λογαριασμού που να προκύπτει η ροή του χρήματος (επανακατάθεση σε άλλη ημερομηνία). 4. Οι χρεώσεις που επικαλείται ο ελεούμενος ανάγονται σε παραγεγραμμένη και μη ελεγχόμενη χρήση (2011). Κατά συνέπεια δεν προκύπτει η πηγή και η αιτία προέλευσης του ποσού, ούτε ότι αυτό έχει φορολογηθεί ή απαλλάσσεται του φόρου»

1.4 Η ως άνω απάντηση έρχεται ωστόσο σε ευθεία αντίθεση, με όσα αναλύθηκαν ανωτέρω και γίνονται δεκτά, τόσο από τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, όσο κυρίως και από την ίδια την φορολογική διοίκηση στις εγκυκλίους της. Ειδικότερα:

- «Το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τις αναλήψεις, είναι πολύ μεγάλο και συγκεκριμένα από 20 έως 42 μήνες και η αιτιολογία ότι οι αναλήψεις αυτές πραγματοποιήθηκαν λόγω της υφιστάμενης κρίσης και της δυσπιστίας του τραπεζικού συστήματος δεν ευσταθεί, διότι τα έτη 2013 και 2014 υπήρχε μεγαλύτερη κρίση και δυσπιστία στο τραπεζικό σύστημα»

Αγνοείται με την ως άνω αιτιολογία παντελώς, η ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομικών, που ρυθμίζει μεταξύ άλλων, το θέμα της επανακατάθεσης μετρητών,»

Ουδεμία σημασία έχει, αν το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε είναι μεγάλο ή μικρό. Ο έλεγχος όφειλε να αποδείξει, εάν τα χρήματα των 100.000 ευρώ συνολικά, που είχαν αναληφθεί και τα παραστατικά των οποίων προσκόμισα, αναλώθηκαν σε άλλου είδους δαπάνες, και ότι εκ του λόγου αυτού δεν ήταν δυνατή η επανακατάθεση τους (πρβλ. ΔΕΔ Θεσ/κης 477/2019, ΔΕΔ Αθήνας 2558/2018, 1180/2018). Όπως ανέφερα και στο υπόμνημα μου, έκρινα ότι λόγω της υφιστάμενης κρίσης και της διαρκώς αυξανόμενης δυσπιστίας και ανασφάλειας ως προς την

αξιοπιστία, σταθερότητα και φερεγγυότητα του τραπεζικού συστήματος κατά το έτος 2011 έπρεπε να διατηρήσω, εκτός τραπεζικού συστήματος ένα σεβαστό ποσό σε μετρητά. Στη συνέχεια, και ανεξάρτητα, από το εάν κατά την γνώμη του ελέγχου, το 2013 και το 2014 υπήρχε μεγαλύτερη κρίση και δυσπιστία στο τραπεζικό σύστημα, προχώρησα, ως εξάλλου είχα δικαίωμα, σε επανακαταθέσεις, προκειμένου να καλύψω ανάγκες που προέκυψαν και όχι επειδή διαπίστωσα ότι δεν υπήρχε πλέον κρίση και δυσπιστία στο τραπεζικό σύστημα κατά τα έτη 2013 και 2014.

Εξάλλου, αντίθετη ερμηνεία, που θα επέτρεπε η κρίση του ελέγχου να στηρίζεται σε εικασίες και αυθαίρετες κρίσεις σχετικά με τους λόγους που επιλέγει ο κάθε φορολογούμενος να διαχειριστεί τα κεφάλαια του, (χρόνος ανάληψης ή κατάθεσης αυτών) θα ήταν προδήλως αντίθετη στο άρθρο 5 παρ.1 του Συντάγματος, περιορίζοντας έτσι αθέμιτα την οικονομική ελευθερία του κάθε πολίτη να διαχειριστεί, όπως αυτός επιλέγει τα νομίμως δηλωθέντα εισοδήματα του.

Συνεπώς, η ως άνω αιτιολογία του ελέγχου, όχι μόνο έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το ισχύον νομικό πλαίσιο, αλλά συνιστά και αντίθετη στο Σύνταγμα αξιολογική κρίση περί της ελευθερίας του πολίτη να διαχειρίζεται τα εισοδήματά του, χωρίς ασφαλή κι αντικειμενικά κριτήρια για τον έλεγχο της νομιμότητας της κρίσης της διοίκησης ως προς την επιβολή κυρώσεων κι επιπλέον φόρων.

- «2. Δεδομένου του μεγάλου χρονικού διαστήματος που μεσολαβεί μεταξύ των αναλήψεων και των επανακαταθέσεων που επικαλείται ο ελεγχόμενος και δεδομένου του ύψους του ποσού, το οποίο θεωρείται μικρό σε σχέση με τα οικονομικά δεδομένα του ελεγχόμενου, ο έλεγχος κρίνει ότι οι συγκεκριμένες αναλήψεις που επικαλείται ο ελεγχόμενος αναλώθηκαν για την κάλυψη δαπανών διαβίωσης προσωπικών, οικογενειακών και επαγγελματικών, που διενεργήθηκαν κατά το μεσοδιάστημα αυτό, όπως προκύπτει και από τις υποβληθείσες δηλώσεις και δεν επανακατατέθηκαν».

Ισχύουν όσα αναλύθηκαν ανωτέρω και για την αιτιολογία αυτή του ελέγχου.

Επιπλέον των ανωτέρω, επισημαίνεται ότι το ποσό των 100.000 ευρώ, για το οποίο προσκομίστηκαν τα αποδεικτικά ανάληψης του, δεν είναι ένα ποσό το οποίο κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας δύναται να θεωρείται «μικρό», και το οποίο θα μπορούσε εύκολα να αναλωθεί για την κάλυψη δαπανών διαβίωσης. Η αόριστη αναφορά ότι, το γεγονός της ανάλωσης προκύπτει από «τις υποβληθείσες δηλώσεις», χωρίς να προσδιορίσει τις δαπάνες αυτές και χωρίς να καταδείξει ως όφειλε, πώς προκύπτει η κρίση του αυτή, προδήλως δεν επαρκεί για να αιτιολογήσει την απόρριψη των παραστατικών αυτών, ως αναλωθέντα.

- Δεν προσκομίστηκε ανάλυση λογαριασμού, που να προκύπτει η ροή του χρήματος (επανακατάθεση σε άλλη ημερομηνία).

Η αιτιολογία αυτή, εκτός από αόριστη, είναι και αναληθής.

Τούτο διότι, προσκομίστηκαν (όπως και προσκομίζονται εκ νέου με την παρούσα) τα παραστατικά της , από τα οποία προκύπτουν τα ποσά ανάληψης

50.000+50.000 ευρώ Α/086 και 419), η ημερομηνία (5/4/2011 και 18/10/2011) και ο λογαριασμός, από τον οποίο έλαβε χώρα αυτή (....., στον οποίο είμαι δικαιούχος), καθώς και το πρόσωπο που είχε προβεί στην ανάληψη αυτών (.....), δηλαδή εγώ. Αντιστοίχως ο έλεγχος, είχε στην διάθεση του και συνιστούν στοιχείο του φακέλου, τα παραστατικά καταθέσεων, από τα οποία προκύπτει ότι το ίδιο άτομο (.....) προέβη στην σταδιακή κατάθεση των προαναφερθέντων αναληφθέντων χρημάτων.

Αρκεί λοιπόν η προσκόμιση των παραστατικών εκείνων, που αποδεικνύουν ότι, πράγματι είχε λάβει χώρα ανάληψη χρηματικών ποσών, τα οποία μάλιστα ουδόλως αποδεικνύει ο έλεγχος ότι είχαν διατεθεί κάπου αλλού. Αυτό προκύπτει *a contrario* και από την ΔΕΔ Αθηνών 1180/2018, όπου εκεί η ΔΕΔ δεν έκανε δεκτούς τους ισχυρισμούς προσφεύγοντος ότι η κατάθεση χρηματικού ποσού προερχόταν από προγενέστερες αναλήψεις, από άλλους λογαριασμούς του, με το σκεπτικό όμως ότι «ο προσφεύγων δεν προσκομίζει τα τραπεζικά παραστατικά με τα οποία χρεώθηκε ο λογαριασμός του με τις φερόμενες αναλήψεις, ούτε προκύπτει από την αιτιολογία των εγγραφών ότι πρόκειται περί ανάληψης μετρητών», απορρίπτοντας τον ισχυρισμό του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013, ως αναπόδεικτο.

Στην δική μου περίπτωση, προδήλως δεν συντρέχει η ως άνω περίπτωση, αφού εγώ προσκόμισα τα παραστατικά (*extrait* τραπεζών), απ' όπου αποδεικνύονται οι αναλήψεις μεγάλων κατά την κοινή πείρα, χρηματικών ποσών, τα οποία μάλιστα υπερκαλύπτουν τις καταλογιζόμενες σε βάρος μου καταθέσεις.

- «Οι χρεώσεις που επικαλείται ο ελεγχόμενος ανάγονται σε παραγεγραμμένη και μη ελεγχόμενη χρήση (2011)».

Πλέον όσων αναλύθηκαν ανωτέρω, η ως άνω αιτιολογία είναι προδήλως μη νόμιμη, κι εσφαλμένη. Τούτο διότι, το γεγονός, ότι πρόκειται για παραγεγραμμένη και μη ελεγχόμενη χρήση (2011), ουδόλως αφορά εμάς ως διοικούμενους, ούτε και αναιρεί το αντικειμενικό γεγονός, ότι πράγματι οι εν λόγω αναλήψεις είχαν λάβει χώρα.

Σε κάθε περίπτωση είναι αναληθής και εσφαλμένη. Τούτο διότι, η ίδια η υπηρεσία είχε διενεργήσει έλεγχο στα εισοδήματά μας, τόσο τα δικά μου, όσο και του τότε συζύγου μου Δημητρίου Αβραμίδη, για την αμέσως προηγούμενη χρήση 2012, στην οποία ουδεμία παράβαση είχε εντοπίσει. Από τον έλεγχο αυτό, γνωρίζει ότι τα εν λόγω παραστατικά αναλήψεων, (.....) ουδόλως είχαν χρησιμοποιηθεί εκ μέρους μας, για να δικαιολογήσουμε τις καταθέσεις σε λογαριασμούς μας για το χρονικό εκείνο διάστημα.

Ενώ συνεπώς, η φορολογική αρχή, είναι σε θέση να γνωρίζει από προηγούμενες πράξεις της, ότι ουδέποτε αποδείχθηκε ότι, τα ποσά αυτά των προαναφερόμενων αναλήψεων είχαν επανακατατεθεί ή δαπανηθεί, ως η παράγραφος 8 της ΔΕΑΦ Α¹ 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 ορίζει, απορρίπτει τις αναλήψεις αυτές μετρητών με την αιτιολογία ότι η χρήση του 2011 έχει παραγραφεί. Η αιτιολογία αυτή δεν είναι νόμιμη διότι, αφενός δεν αναιρεί το πραγματικό γεγονός

των εν λόγω αναλήψεων κι αφετέρου ο έλεγχος δεν αποδεικνύει την δαπάνη των χρημάτων αυτών. Σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος είχε την δυνατότητα και όφειλε να διερευνήσει, αν δαπανήθηκαν τα αναληφθέντα ποσά, δεδομένου, ότι εγώ απέδειξα την προέλευση των επίμαχων καταθέσεων. Μη νόμιμη η αιτιολογία - πλημμελής ο ενσωματωμένος πίνακας της από 27-12-2019 έκθεσης ελέγχου του ΚΕΦΟΜΕΠ, δυνάμει του οποίου ο έλεγχος υπολογίζει ως διαθέσιμο υπόλοιπο, που δύναται να αιτιολογήσει ποσά καταθέσεων μας, μόνο το ποσό των 19.035,85 ευρώ.

.....Στην από 27-12-2019 έκθεση ελέγχου των προσβαλλόμενων πράξεων αναφέρει ο έλεγχος, μεταξύ των άλλων ότι, κάνει δεκτές ως δικαιολογημένες, δύο καταθέσεις που έλαβαν χώρα με τα REC ID 6947, REC ID 7125, 6.926 και 9.700 ευρώ αντίστοιχα για την χρήση 2013 (την 21/1/2013 και 11/4/2013 κατ' επίκληση σχετικής κατάστασης από προγενέστερες αναλήψεις με την αιτιολογία, ότι αυτές καλύπτονται από ποσό υπόλοιπο 19.035,85 ευρώ, «που επισυνάπτεται στην από 28/12/2018 έκθεσης ελέγχου της υπηρεσίας».

Από την κατάσταση αυτή, η οποία δεν επισυναπτόταν στις προσβαλλόμενες πράξεις, αλλά ζητήσαμε και λάβαμε με αίτηση μας, (αρ. πρωτοκ./...../2020) προκύπτει, ότι όλως αυθαирέτως ως χρόνος έναρξης ελέγχου και καταγραφής αναλήψεων και καταθέσεων είναι - για άγνωστους σε εμάς λόγους- η 18/10/2011 και ως καταληκτικός χρόνος υπολογισμού η 10/9/2012.

Καταλήγει δε στο υπόλοιπο των 19.035, 85 ευρώ με εσφαλμένους υπολογισμούς, διότι, έχει προσμετρήσει στις αντιπαραβολές καταθέσεων και αναλήψεων τα ποσά των καταθέσεων ύψους 48.000 και 36.000 ευρώ (REC ID 6543 9-7-2012 και REC ID6565 16-7-2012) για τα οποία όμως είχε δεχθεί ο ίδιος ο έλεγχος ότι δικαιολογούνταν ως αναλύθηκε ανωτέρω από παραστατικά αναλήψεων μετρητών άλλων προγενέστερων χρήσεων (βλ. σελ. 19 της από 28-12-2018 , όπου ο έλεγχος είχε κάνει δεκτά, ως προειπώθηκε τα παραστατικά της έκθεσης ελέγχου του ΚΕΦΟΜΕΠ, της 23-6-2011 (από τον υπ' αριθμ. λογαριασμό της , ποσού 50.000 ευρώ, και 10-11-2010 (από τον υπ' αριθμ. λογαριασμό της , ποσού 35.000).

Συνεπώς, εσφαλμένα ο έλεγχος στον από 28/12/2018 κατάλογο του, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι μόνο 19.035,85 ευρώ, είναι το υπόλοιπο του μη αναλωθέντος κεφαλαίου μας από τις αναλήψεις και καταθέσεις που έχουν λάβει χώρα σε τραπεζικούς λογαριασμούς μας, διότι:

- Όφειλε να μην λάβει υπόψη του τις καταθέσεις των 48.000 και 36.000 ευρώ (τα οποία είχαν δικαιολογηθεί από τον ίδιο τον έλεγχο με παραστατικά αναλήψεων προηγούμενων χρήσεων 2010 και 2011) . στην περίπτωση αυτή, **το υπόλοιπο των μετρητών που απομένουν και δικαιολογούν πλήρως τις φερόμενες ως «αδικοιολόγητες» καταθέσεις μετρητών, θα διαμορφωνόταν στο ποσό των 103.035,85 ευρώ κι όχι 19.035,85 ευρώ.**
- Όφειλε ο έλεγχος, κατά το μέρος που υιοθετεί τον με αριθμ. πρωτοκ...../2020 πίνακα

κινήσεων να λάβει υπόψη του και την ανάληψη των 50.000 ευρώ, που έλαβε χώρα, την 5/4/2011, για την οποία προσκόμισα το παραστατικό Α/Α 086 της Τούτο διότι, επικαλείται τις κινήσεις των λογαριασμών μας για το έτος 2011, εκκινώντας όμως αυθαίρετως και αδικαιολογήτως από 18/10/2011 κι όχι νωρίτερα, όπως από την αρχή του έτους ή πχ. από 5/4/2011. Στην περίπτωση αυτή, το υπόλοιπο προς ανάλωση και πάλι υπερκαλύπτει τις αποδιδόμενες σε βάρος μας καταθέσεις ως αδικαιολόγητη προσαύξηση εισοδήματος αφού, θα διαμορφωνόταν στο ποσό των 69.035,85 ευρώ...».

Επειδή, περαιτέρω προκειμένου οι προσφεύγοντες να αποδείξουν ότι οι υπό κρίση πιστώσεις ουδόλως συνιστούν πρωτογενές εισόδημα, αλλά αντιθέτως δικαιολογούνται, τόσο από τα ετήσια δηλωθέντα οικογενειακά τους εισοδήματα, όσο και από τις αναλήψεις, που είχαν προηγηθεί μέσα στην ίδια χρονική περίοδο από την προσφεύγουσα, που στη συνέχεια επανακατάθεσε, προσκόμισαν **νέα στοιχεία**, ήτοι παραστατικά τραπεζών για το οικ. Έτος 2014 (χρήση 101/01-31/12/2013) και φορολογικό έτος 2014 και τον παρακάτω πίνακα όπου απεικον αναλήψεις

ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ 2013			
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙ Α	ΤΡΑΠΕΖΑ	ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΠΟΣΟ ΑΝΑΛΗΨΗΣ
09/10/2013			1.000 €
23/10/2013			9.000 €
18/11/2013			5.000 €
21/11/2013			10.000 €
19/12/2013			10.000 €
19/12/2013			27.000 €
20/12/2013			5.000 €
23/12/2013			30.000 €
30/12/2013			1.500 €
31/12/2013			1.500 €
31/12/2013			6.126 €

ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ 2014			
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙ Α	ΤΡΑΠΕΖΑ	ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΠΟΣΟ ΑΝΑΛΗΨΗΣ
10/01/2014			5.000 €
20/01/2014			20.000 €
30/01/2014			20.000 €
24/02/2014			2.000 €
27/03/2014			2.000 €
15/04/2014			2.000 €
12/05/2014			3.000 €
12/06/2014			2.000 €
15/07/2014			10.000 €
14/11/2014			2.000 €
04/12/2014			5.000 €
17/12/2014			5.000 €

Επειδή, επί των νέων στοιχείων, η φορολογική αρχή, στις αιτιολογημένες απόψεις του άρθρου 63 του Ν.4174/2013, αναφέρει ότι: «Ο έλεγχος αφού εξέτασε τους ισχυρισμούς και τα νέα στοιχεία που προσκομίστηκαν δεν αποδέχεται τις συγκεκριμένες προγενέστερες αναλήψεις, διότι η προσφεύγουσα δεν έχει προσδιορίσει τον τρόπο καταβολής, των πραγματικών οικογενειακών δαπανών διαβίωσης – μέρος των οποίων προκύπτει από τις υποβληθείσες δηλώσεις (ασφάλιστρα, δίδακτρα κ.λπ.), αλλά και από την σχετική απάντηση της ΔΗΛΕΔ - των επαγγελματικών δαπανών και των φόρων, καθώς και των ποσών για την αγορά επενδυτικών προϊόντων κ.λπ. που διενεργήθηκαν κατά το μεσοδιάστημα αυτό.».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 48 § 3 εδαφίου β' του ν. 2238/94, όπως αυτή προστέθηκε με τη διάταξη του άρθρου 15 § 3 του ν. 3888/2010, ορίζεται ότι «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής

της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση»,

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 21 § 4 του Ν. 4172/2013**, ορίζεται ότι: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 39 του Ν. 4172/2013**, ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.».

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ.1095/29-01-2011**, με θέμα «Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010», μεταξύ άλλων αναφέρεται:

«..... 3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.».

Επειδή στη **ΠΟΛ. 1175/16.11.2017**, με την οποία παρασχέθηκαν διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, αναφέρονται τα εξής:

«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επήκκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα

δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του....

5.4 Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου.

Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο.

Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.».

Επειδή, στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης ελέγχων μεταξύ άλλων αναφέρεται:

«Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας

που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2 Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου **39 του ΚΦΔ** ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα.

Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. **Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο** ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση

περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.».

Επειδή με την υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣΤΕ κρίθηκε ότι : « (σκέψη 7): «... ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του. Κατ' ακολουθίαν, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, .. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93). Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, ... κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, ... κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 - πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, .. ECLI:EU:C:1989:387, σκέψεις 35-41, στο πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη

συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, .. κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17)» (σκέψη 8): «... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.).

Επειδή, η πρακτική «να γίνονται αναλήψεις και να επανακατατίθεται μέρος αυτών» **δεν αντίκειται στην φορολογική νομοθεσία.**

Επειδή, σύμφωνα με τις **του άρθρου 17§§1,2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999)** με τίτλο «Αιτιολογία» ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης.».

Επειδή, από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η έκθεση ελέγχου, που συνιστά την αιτιολογία της καταλογιστικής του φόρου πράξεως, πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής. Σκοπός της αιτιολογίας είναι η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου τόσο από τον διοικούμενο, όσο και από το Δικαστήριο, κατά πόσο η διοικητική πράξη εκδόθηκε για τη διασφάλιση του διοικουμένου και κατά πόσο είναι σύμφωνη ή βρίσκεται σε αρμονία προς τους κανόνες δικαίου, που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας (βλ. Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, §5.Αιτιολογία της διοικητικής πράξης).

Επειδή, σύμφωνα με τις **διατάξεις του άρθρου 64 του Ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.)** με τίτλο «Επαρκής αιτιολογία» ορίζονται τα εξής: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις **διατάξεις του άρθρου 28§2 του Ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.)** ορίζονται τα ακόλουθα: «2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.».

Επειδή, τα βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοση της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519).

Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α) ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β) πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια. Στην προκειμένη περίπτωση, η έκθεση ελέγχου, αποτελεί την αιτιολογία της επίδικης πράξης (Ι.Δ. Αναστόπουλος - Θ.Π. Φορτσάκης, Φορολογικό Δίκαιο, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2003, σελ. 504), αναγράφει τις διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης.

Επειδή, εν προκειμένω, από τις οικίες εκθέσεις ελέγχου δεν αιτιολογείται γιατί στην κατάσταση με αναλήψεις χρονικού διαστήματος από 18/10/2011 έως 10-09-2012, ως χρόνος έναρξης και καταγραφής αναλήψεων και καταθέσεων είναι η από 18/10/2011 και ως καταληκτικός χρόνος υπολογισμού η 10/9/2012. Επίσης δεν αιτιολογείται γιατί ο έλεγχος ενώ έλαβε υπόψη του αναλήψεις της χρήσης 2011 της ως άνω κατάστασης, απορρίπτει την ανάληψη της από 05/04/2011, με την αιτιολογία ότι αφορά παραγεγραμμένη χρήση.

Επειδή, περαιτέρω η φορολογική αρχή, δεν προσδιόρισε επακριβώς σε ποιες δαπάνες αναλώθηκαν, τα ποσά των υποδεικνυόμενων από τους προσφεύγοντες αναλήψεων και δεν απέδειξε, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης ελέγχων ότι αυτά δεν ήταν δυνατόν να επανακατατεθούν,

Επειδή, η παντελής αοριστία και έλλειψη αιτιολογίας της Έκθεσης Ελέγχου ισοδυναμεί με ανυπαρξία αυτής και καθιστά τις προσβαλλόμενες πράξεις νομικώς πλημμελείς και ακυρωτέες σύμφωνα με τα ανωτέρω και ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί ακύρωσης των πράξεων λόγω τυπικής πλημμέλειας γίνονται δεκτοί.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 36 παρ. 1 και 2 περίπτωση γ' του ν. 4174/2013:**

«1. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους «εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης».

2. Η περίοδος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρατείνεται στις εξής περιπτώσεις:

α) ...,

β) ...,

γ) εάν ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή, ένδικο βοήθημα ή μέσο, για περίοδο ενός έτους μετά την έκδοση απόφασης «επί της ενδικοφανούς προσφυγής ή την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης» και μόνο για το ζήτημα, το οποίο αφορά.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της **παρ. 6 του άρθρου 63 του ν.4174/2013**, όπως προστέθηκε με το άρθρο 49 παρ. 5 του ν. 4223/2013 (ΦΕΚ Α 287/31.12.2013) και του άρθρου 4 παρ. 3 της ΠΟΛ 1064/2017 σε περίπτωση που η πράξη ακυρώνεται για λόγους τυπικής πλημμέλειας, η αρμόδια φορολογική αρχή ενεργεί εκ νέου σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, λόγω της τυπικής πλημμέλειας περί ελλιπούς αιτιολογίας των κρινόμενων πράξεων παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών προβαλλόμενων λόγων της προσφυγής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **αποδοχή** της με αρ. πρωτ.**/21-01-2020** ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός αρ., και την με αριθμό πρωτοκόλλου**/2020**, της συζύγου του του, με ΑΦΜ, και την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων λόγω τυπικής πλημμέλειας.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Οικονομικό έτος 2014

Υπ' αρ...../2019 Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (χρήση από 1/01/2013 έως 31/12/2013), της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.: **0,00 €**.

Υπ' αρ...../2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων, φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.: **0,00€**.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.